Žvejokime šapalus žiemą. II dalis.

Parašė Shniuras
Sekmadienis, 12 Birželis 2011 02:00

Iki pusės rudens šapalai pasilieka savo įprastose vietose. Mielai laikosi prie akemningų rėvų, prie didelių akmenų, srovės sulėtėjimuose ir kitose įprastose vasarinėse vietose. Taip pat galima juos rasti prie molio luitų, belaukiančių dugnu ridenamų gėrybių. Ilgose akmeningose rėvose, pirmi stovi didieji egzemplioriai, toliau šapalai mažėja, bet užtat daugėja. Lapkričio mėnesį šapalų būreliai ima ieškoti ramių vietelių. Didesnieji lieka arčiau vasaros stovėjimo vietų, tik persikrausto į priešingą pusę - už akmenų, už įgriuvusių medžių ir t.t. trumpiau tariant - ieško slėptuvių nuo srovės. Mažesnėse upėse renkasi apatinius, lėtesnius ruožus, kuriuose vasarą neateitų į galvą žvejoti. Žiemą šapalų būreliuose įvyksta griežtas hierarchinis pasiskirstymas - pirmieji laikosi seniausi, didžiausi šapalai, gale būrio - jaunesni mažieji šapalai. Bet patys didieji, kaip ir jų priešininkai spiningautojai yra individualistai ir gyvena vieni. Žiemą spiningautojui tenka nužygiuoti daug kilometrų, norint pagauti šapalą. Tie, kurie vaikosi disžiuosius šapalus, paprastai apeina tokias vietas, kur galėtų būti šapalų būrelis, nes jame tikrai nebus trofėjinio egzemplioriaus. Jų dėmesį patraukia nuvirtęs į vandenį medisi, molio luitas ar akmuo. Tokioje "užuovėjoje" nuo srovės dažniausiai laikosi "medaliniai" šapalai, kurius išvilioti galima tik kuo natūraliau pravedus masalą.

Žiemą gaudant šapalus būtent ir yra svarbiausia kuo natūraliau pateikti masalą. Nėra nė kalbos apie per greitą blizgės ar voblerio traukimą, itin retai šapalai atakuoja prieš srovę traukiamą masalą. Plūdinis masalas taip pat turi būti pateikiamas kuo natūraliau, jį prilaikyti galima tik sąlyga, kad naudojamas labai plonas valas. Taip pat reikia labai atsargiai ištraukti masalą po pravedimo, nes žiemą šios žuvys dar įtaresnės ir atsargesnės. Kartais stebimi tokie atvejai - kažką įtaręs šapalas prisispaudžia prie dugno ir visiškai nereaguoja į jokius masalus, net traukiamus jam palei pat nosį.

Geriausias masalas plūdininkams - mažesni raudoni kaliforniniai sliekai. Kartais kimba ir ant paprastų sliekų, dar rečiau ant augalinės kilmės masalų. Įdomu, kad prie nutekamųjų vandenų išmetimo vietų šapalą galima pagauti ant visko, nes kartu su vandeniu į upes yra išmetama daug maisto atliekų ir šapalai šiose vietose yra pripratę maitintis viskuo, bet kita vertus, ne tam išsiruošiame žvejoti, kad uostyti civilizacijos atliekas.

Spiningautojams patariama naudoti giliau neriančius voblerius, nes tik nedaugelis žvejų sugeba tinkamai pravesti sukrę pakankamai giliai. Šapalai žiemą neeikvoja brangios energijos ir neišeina pasitikt masalo - jį reikia pristatyti į namus. Taip pat silpnai reaguoja ir į šiltuoju metų laiku taip kibius fluo spalvų masalus. Šiuo metu tokis masalus geriau naudoti šlakiams ar lašišoms, arba atidėti gaudymą jais iki pavasario. Kalbant apie spalvinimus, geriausios spalvos yra natūralios - sidabrinės, su juodais akcentais. Voblerių forma ir akcija - kuo natūralesnė, 3-4 cm ilgio, geriausia pailga.